

BRIEF VAN RONALD AUGUSTIN

aan familieleden, over de moord op Ulrike Meinhof, via de censuur in beslag genomen door de "veiligheidsinspekteur" van de gevangenis in Hannover: "de brief kan niet worden verzonden omdat deze onware en diskriminerende beweringen bevat over toestanden in de gevangenis (moord op Ulrike Meinhof) en in staat is de openbare veiligheid in gevaar te brengen". (13 juli 1976).

"de wetenschappelijk gekoncipieerde, psychologies gestructureerde kampagnes van de psychologiese oorlogvoering tegen revolutionaire politiek opereren met de personifiëring hiervan om op deze wijze met de vernietiging van afzonderlijke strijders het einde van de revolutionaire organisatie te propageren.

de fysieke likwidatie van gevangen fighters is als projekt een vast onderdeel van de counterinsurgency om - wanneer het via de verwoesting van de identiteit van de strijders en de propagandistische verwerking daarvan voor de psychologiese oorlogvoering niet lukt - daarin de almacht en daarmee de kunstmatige legitimiteit van de imperialistische staat en de uitzichtloosheid van gewapende antiimperialistische politiek exemplaries te demonstreren.

ulrike is vermoord, omdat ze een leidings-funktie in de raf was - omdat wij in de ontwikkeling van de groep van haar geleerd hebben, d.w.z. ze op ons subjektiviteit, wil, zelfstandigheid, zo kollektiviteit, de eenheid van de strijd 'voor' en 'tegen', de uitsluitende bepaling aan het doel overgedragen heeft, omdat ze voor de strijd van de guerilla in de metropolen een oriëntatiepunt was: daaraan in haar praktijk in de raf richting, duurzaamheid, samenhang, strategie, kontinuïteit

en daarmee politieke kracht gegeven heeft,
en omdat ulrike in de voorstelling van de staatsveiligheids-
dienst een voor de werking van de politiek van de raf essen-
tiële ideologische transmissie was.

met de moord op holger, siegfried, nu ulrike en de pogingen
tot + andere al beraamde executies + hun propagering als
zelfmoord richt de staatsveiligheidsdienst zich op de mate-
riële en politieke vernietiging van de raf, wil hij het po-
litiseringsproces blokkeren door de poging het voorbeeld,
dat de guerilla is en de machteloosheid van de staat die
door hem uitgedrukt wordt, naar een voorbeeld van de macht
van de staat om te draaien -
wat hij natuurlijk alleen lineair kan + moet presenteren:
bv. leiding niet als leiding tegen, maar alleen als hiërar-
chiese leiding van, niet als zich in het kollektieve leer-
en arbeidsproces tendentieel opheffende funktie, maar als
de alle objektieve en subjektieve structuren in het impe-
rialisme kenmerkende hoofd/hand-scheiding: 'baader-meinhof-
groep' enz -
en zoals horchem, de president van de hamburgse bvd, dat
begin '76 bepleitte: dat de politiek van de raf door moord
op haar kaders zou kunnen worden geblokkeerd, dat 'de krimi-
nele energieën ineensstorten' als de 'oogmerken' van de
'nieuwe ideologen van het slag van meinhof' ontbreken: 'wan-
neer de duitse anarchisten in de toekomst geen propagandis-
ten zoals ulrike meinhof meer hebben, zullen velen van hen
inzien, dat hun politiek bedoelde akties slechts kriminele
daden zijn'.

al jarenlang is niet alleen ulrike's 'uitwissing' zelf (zo-
als schmidt die in april '75 woordelijk gepropageerd heeft),
maar ook de versluiering van de moord juist met de bewering
van de door de groep teweeggebrachte zelfmoord gekonditio-
neerd: al tijdens de opsporing in 1971, en b.v. de sunday

times magazine van februari '75 aan het eind van een uit-
voerig artikel over de isolatiehechtenis: 'het is goed mo-
gelijk dat zij (ulrike) nu de voorkeur aan de dood geeft,
in plaats van in de gevangenis oud te worden'.

het is precies de methode van de inlichtingendiensten met
de cia aan de top om hun moorden te camoufleren, het is het
oude metropolenchauvinistische racisme in de hetzekampagnes
ter versluiering van de vernietigingsstrategieën v.d. kolo-
niaalpijns tegen de volken v.d. wereld: dat de volken van
afrika elkaar wederzijds zèlf zouden afslachten, dat het
palestijnse volk zich zèlf in de vernietiging zou storten,
dat de vietnamezen zèlf schuld zouden hebben aan de volken-
moord van het us-imperialisme. de bewering: 'zelfmoord'
resp. 'zelfgedood' is een line die in de door de rasters
van de psychologische oorlogvoering zelf geproduceerde en
gevoederde sjablonen van het soort 'morele integriteit'
en - passief - 'verzet' moet passen die bourgeois zich
slechts kunnen voorstellen: het slachtoffer, het 'fanaal',
de vlucht in de (innerlijke) emigratie - de gang naar de
koncentratiekampen.

dat heeft dus alleen de funktie daarmee de grond: raf,
fighter, m e n s onder haar weg te trekken, è n uit te wis-
sen wat ulrike óók belichaamt: de kontinuïteit van het pro-
letarische antifascistische verzet in dit land.

dat bestaat niet: dat iemand die strijdt zich doodt -
zelfmoord resp zichzelf doden is een antagonisme van revo-
lutionaire politiek, is géén mogelijkheid om revolutionaire
identiteit - zich - tegen de sluipende executie door de
vernietigingshechtenis te handhaven.
de smerissen kunnen ons, kunnen iemand die vecht niet anders
te pakken krijgen dan door moord.
de wil van de strijder kan niet gebroken worden zonder het
fysieke zijn/leven van de strijder a l gebroken, zijn li-

chaam vernietigd te hebben. dat is ook de ervaring uit de dode vleugels en de sociale isolatie: dat in de strijdsituatie psychische verwoesting identiek is met resp. niet mogelijk te zonder kapitulatie of juist fysieke vernietiging. en ulrike was tijdens die 8, later een halve en nog eens 3 maanden dode vleugel niet kapot te krijgen, heeft niet gekapituleerd.

george: 'mensen die weigeren met de strijd op te houden kunnen nooit onderdrukt worden - òf zij winnen òf zij sterven - wat aantrekkelijker is dan te verliezen en te sterven".

er bestaat t.o.v. de strijd geen alternatief - 'ook' subjectief niet.

vrijheid, menselijkheid, leven is a l l e e n in de strijd tegen het imperialisme, tegen het apparaat mogelijk.

de bewering van zelfmoord houdt een moment in, waarop het apparaat er in geslaagd zou zijn tegenstelling van binnen te laten openbreken en waarop er in het subjectieve proces van de strijd, dat een dialecties, dus een voortdurend, permanent proces is, zoiets als een overheersing van het apparaat zou kunnen zijn ('gedreven' enz), houdt in dat ulrike een alternatief t.o.v. de strijd op 't oog zou kunnen hebben gehad -

het veronderstelt het offer, kapitulatie, verbleking, dus verraad, consumptie, collaboratie - waarmee de smerissen willen suggereren dat het dus toch mogelijk zou zijn de gevangenen te breken, dat als intimidatie van de staatsveiligheidsdienst de isolatie in ieder geval op dát nivo sukses zou hebben (wat ook de functie is van het feit dat ze nu, ná de moord, b.v. in de 'spiegel' feiten over de vernietigingshechtenis en de werking ervan: 'tortuur' publiceren).

en dat ulrike tot aan de dood niet opgehouden heeft met den-

ken + strijden: precies dát te verbergen is de functie van het feit dat de notities die ze nog op zaterdagavond voor de in het proces nieuw ingediende bewijsverzoeken gemaakt heeft en andere geschriften door de staatsveiligheidsdienst uit de weg geruimd zijn en de authentieke documenten die haar advocaten gepresenteerd hebben totaal verzwegen worden; want zij laten de werkelijke structuur van de groep zien en verwoesten de zelfmoordvariant resp. dat soort schijnbare plausibiliteit uit leugens en vervalsingen uit maanden- en jaren oude brieven waarmee de moord als zelfmoord geverifieerd en de volgende al beraamde moorden, speciaal die op andreas en gudrun, gekonditioneerd dienen te worden: 'spanningen', 'onenigheden', 'existentieel gestrand' enz.

daarvoor was op het laatst binnen 4 uur na het openen van de cel een omvattend geprogrammeerde campagne van de psychologische oorlogvoering via de media (dpa) op gang gezet met de bewering van zelfmoord als doodsoorzaak.

smiddags werd in de radio bekend gemaakt dat de veiligheidsinstanties in staat van alarm zouden worden gehouden, omdat men wraakacties zou moeten verwachten - 'wegens de zelfmoord! daarbij de hele keten van tegenstellingen en tegenspraken van begin af aan - b.v. de varianten 'tot laat snachts schrijfmachinegerammel' en 'tot half elf gebruikelijke celgeluiden', tot 16 uur werd beweerd dat er geen geschriften, brieven of andere 'tekens' voor een motief voor de 'zelfmoord' zouden zijn, om 17 uur werd in de radio gezegd dat de 'welt' een telex verstuurd had met als inhoud dat er diepgaande meningsverschillen met gudrun en andreas zouden hebben bestaan, met als bron een 'vertrouwelijk bericht van de veiligheidsinstanties', om 18 uur de bewering direkt van het federale openbare ministerie over 'onenigheden' wegens de processtrategie; de volgende dag werd savonds om 7 uur plotseling beweerd dat er 'aanknopingspunten voor mogelijke zelfmoordmotieven zouden zijn waarover de veiligheidsinstanties

geen details zouden meedelen.

over het artikel in 'welt', dat zondags al (via telex) gekolporteed werd en waarin 'spanningen' enz beweerd worden als een informatie die zogenaamd van de advokaten afkomstig zou zijn, en waar het federale openbare ministerie uit citeert - d.w.z. deze instantie citeert uit door hem zelf gelanceerde nieuwsplanten -, is intussen bekend dat het al op zaterdag, de dag voor de moord, gedrukt was.

de eerste in dit hele kader passende commentaren in de radio (- kranten waren er wegens de drukkersstaking in de eerste dagen nauwelijks -) werden door de journalisten blank en stuberger geleverd - blank is bekend wegens zijn goede 'kontakten' met de bundesnachrichtendienst (de westduitse cia-dépendance) en een daarvoor o.a. geschreven serie 'de gehlen-story' in de 60er jaren, stuberger is sinds enkele maanden de voor binnenlandse politiek en de hetze tegen de raf competente figuur van de frankfurter rundschau.

ulrike was een van de gevangenen uit de raf waarop de vernietigingsinteresse van de staatsveiligheidsdienst zich met psychiatriseringspogingen speciaal heeft gekoncentreerd. in de meteen na de moord exact volgens de patronen van de psychologische oorlogvoering verlopende campagne is de pathologisering van de politiek van de raf via een ideologische 'sleutelfiguur' tot een punt gebracht, waarvan het signaal al sinds 4 jaar m o o r d was: dode vleugel, het psychiatriseringsprojekt rondom götte², de plannen tot de met witter³ opgeschroefde konstruktie ter scintigrafie⁴ en de 'noodzakelijke therapeutische ingreep' door loew⁵ met psychochirurgie, opnieuw vleugel, de psychiatriseringspogingen in stammheim via erhard en mende - één projekt, waarvan de federale officier van justitie zeis de inhoud precies gedefinieerd heeft in zijn zin 'het zou toch pijnlijk zijn als zou blijken dat al die lui achter een krankzinnige zijn aangelopen'.

toen haar vernietiging institutioneel, namelijk door de hechtenis, niet lukte, niet diskreet genoeg verliep + voor de staatsveiligheidsdienst nu een ontwikkeling tenminste waarschijnlijk werd waarin deze in het openbaar culminerend op zijn eigen voeten b i n n e n het apparaat zou vallen - moest hij de zaak juist nu eskaleren.

het tijdstip is bepaald door de internationale krachtsverhoudingen en de daarop inwerkende ideologische en politieke konfrontatie, die de brd-staat hier juist op een terrein, nl. het juridiese, probeert te beheersen waar het zich intussen internationaal of op westeuropes nivo tegen hem omkeert. het proces in stammheim heeft in de centrale planning van de é n e procedure tegen de gevangenen uit de raf de funktie van richtlijnen gevend showproces tegen revolutionaire politiek; in stammheim wou het federale openbare ministerie - als het schakelcentrum tussen de amerikaanse en westduitse inlichtingendiensten - het imperialistische antwoord op de eerste strategiese aanval van de raf - op het hoofdkwartier van de us-strijdkrachten in europa in heidelberg en dat van de cia in frankfurt - geven: de exemplariese vernietiging van gewapende antiimperialistiese politiek door vernietiging van de gevangenen en de vertoning van imperiale macht.

precies die funktie van het proces in stammheim is door de gevangenen tot een voorbeeld voor revolutionaire politiek omgedraaid, en aan de tegenstellingen die zich door de strijd van de gevangenen moesten vermenigvuldigen is voor de internationale openbaarheid zichtbaar geworden hoe ver de fascisering in de brd al ontwikkeld is, is duidelijk geworden h o e de brd als europees centrum van het statensysteem van het us-imperialisme en de westduitse sociaaldemokratie als het instrument ervan voor de kontrarevolutionaire strategie van het us-kapitaal funktioneert.

toen de aan stammheim ontwikkelde transparantie in westeuro-

pa verzet tegen de brd-staat ontwikkeld en de legitimiteit van de gewapende strijd nog duidelijker gemaakt had en de gevangenen in de bewijs-procedure met getuigen-oproepen en bewijs-verzoeken vanuit dit defensief van hen een beslissend offensief gestart hadden

- dat het voorwerp van de procesprocedure exact definieert, nl. de totale bepaling, controle en beschikbaarheid van deze staat naar binnen en buiten voor de internationale 'binnenlandse' politiek van het hegemoniële: van het us-kapitaal d.w.z. de centrale strategiese functie van de brd als ekonomies, politiek en militair subcentrum van het Amerikaanse imperialisme, hier in de procedure duidelijk gemaakt aan

1. de openlijke agressie tegen de volken van de derde wereld, konkreet: aan het voorwerp van het proces: vietnam, en

2. de verborgen agressie tegen de staten van de westeuropese periferie - ,

dus toen het moment gekomen was waarop het voor de staatsveiligheidsdienst resp. voor het federale openbare ministerie als de hier voor het us-imperialisme direkt agerende machine uit de hand dreigde te lopen, in het openbaar, op z i j n terrein, dus op het terrein waarop het apparaat hier direkt strijdt en m o e t strijden en dat daarom voor hem beslissend is,

moest hij ulrike juist nu exekutereren.

hoe gebrekkig die spekulatie ook is -
want het apparaat ontwikkelt een dialektiek die hem tenslotte zelf zal vernietigen:
de proletariese, de revolutionaire transformatie van de imperialistiese oorlog.

ron